

at Beskatning efter Formue og Leilighed i saadanne Tilfælde er uretfærdig; og det af to Grunde. For det Første finder jeg, at den Udensognsboende for en meget væsentlig Deel ikke nyder de Goder, som tilveiebringes ved de communale Skatter, og for det Andet har den Udensognsboende heller ikke Raadighed i Communerens Muliggjender, ingen Andeel i deres Styrelse. Nu er det ganske vist, at naar Beskatningen indskrænkes til $\frac{1}{4}$ pCt. af Indtægten, som her er foreslaaet, viser denne Skat sig ikke som en Formue- og Leilighedsstat, den viser sig egentlig som den Slags Skatter, som ere afslaaede, saavel her i Landet som i andre Lande, som man kaldte Føringsspenge; men den vil aabenbart opfattes som en Slags Formuestat, og naar man indførte det Princip i Loven, at Udensognsboende skulde beskattes med $\frac{1}{4}$ pCt. af de nævnte Indtægter, saa vilde man vanskeligt senere kunne holde paa, at den Udensognsboende ikke blev beskattet paa sin hele Formue i Sognet, i Lighed med de andre Skatteydere efter Formue og Leilighed. Jeg mener, at man her ved let kunde komme til det Resultat, at beskattede ham af alle hans Eiendomme og Indtægtskilder i den Commune, hvor han ikke nyder alle Communerens Goder, hvorimod den Commune, hvor han havde Dphold, ikke fik en Skilling af ham, fordi han foruden var beskattet stærkt paa det første Sted.

Jeg kommer nu til den næstsidste Afdeling, som handler om Sogneligninger. Jeg er ganske enig med den ærede Forslagsstiller i, at det vilde være ønskeligt, om Sogneligninger bleve affattede efter en mere speciel Forskrift, saaledes som her er foreslaaet, og ligeledes maa jeg være enig med ham i, at det var ønskeligt, om man opgjorde hele Budgettet, saavel for Sognets Udgifter som for dets Indtægter; men jeg skal her fremhæve, hvad der er blevet anført af Flere, at man vel maa lægge Mærke til, at der saa maa ske Forandring i en heel Deel Lovbestemmelser, hvorved der paalægges Hartkornet bestemte Afgifter, og hvorved der bestemmes, at visse Afgifter skulle udredes efter Formue og Leilighed. Jeg veed nu ikke, om det vilde være passende og rigtigt her at tilintetgjøre alle disse forskjellige specielle Lovbe-

stemmelser. Skulde man finde det rigtigt, da kan jeg for min Part ikke have Noget derimod; thi jeg anseer det som sagt for meget ønskeligt, om man kunde komme til et fuldstændigt Budget for samtlige Indtægter og Udgifter, saaledes at der ikke skulde udskrives særlige Afgifter til Skolevæsenet, til Veivæsenet og til Fattigvæsenet, hvad der ogsaa her er gjort opmærksom paa. Slutningen af Paragraphen, hvor der er talt om, at det skal staae Sogneforstanderskabet frit for, ved Opgjørelsen af Risten over Communerens bidragydende Personer, at tage Hensyn til dem, der have lavere Indtægter, har jeg ikke Noget at indvende imod. Jeg finder det rigtigt, at Communalbestyrelsen tager saadanne praktiske Hensyn, som t. Ex.: at man ikke paaligner meget fattige Folk, men som dog ikke ere under Fattigvæsenet, Skat, for derved at undgaae, at de skulle komme ind under Fattigvæsenet, men jeg troer dog, at det kan være passende, at der blev sat en nærmere Begrænsning; jeg kunde ønske, at Bestemmelsen blev anført som en Undtagelse fra Reglen, thi ellers har man jo derved ligefrem etableret den voxende Scala ligeoverfor de øvrige Skatteydende.

Jeg kommer nu til det Afsnit, der handler om Beskatningen af Skovhartkornet. Med Hensyn hertil skal jeg bemærke, at jeg efter det Princip, som jeg før udtalte, nemlig at den bør være mindst beskattet, som har mindst Nytte af Communerens Goder, finder, at det vilde være uretfærdigt, om man vilde beskattede Skovene, saaledes som foreslaaet, og jeg skal herom tillade mig at ytre et Par Ord. Den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 5te Valgfreds (Oppermann) sagde igaar, at han gjorde en Afstillelse imellem Beskatningen af Skovgrunden og Udskrivningen af Skat efter Taxation. Jeg kan ikke forstaae, at denne Afstillelse kan have nogen synderlig praktisk Betydning; men selv om den har en saadan, saa kan jeg ikke være enig med ham lige saa lidt som med den ærede Forslagsstiller i, at man paa nogen Maade kan sammenligne Skovarealet med det Ager- og Engsareal, der nærmest omgiver det; thi det er afgjort, at Skovarealet, naar det bliver boniteret, altid